

Arrest

nr. 205 293 van 13 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NEERINCKX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker is volgens zijn verklaringen in 2007 België binnengekomen. ,

1.2. Op 13 april 2018 werd een beslissing bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen en werd verzoeker overgebracht naar het gesloten centrum in Merksplas.

1.3. Op 25 april 2018 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 31 mei 2018 werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Dit is beslissing de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten, een soenniet te zijn en afkomstig te zijn uit Nador. In 2007 zou een zekere Ali, die een overval zou hebben gepleegd, u ervan hebben beschuldigd dat u diegene was die hem bij de politie zou hebben verklikt waardoor het tot zijn arrestatie leidde. U vernam via via dat hij bereid was alles tegen u te doen. Dat, in combinatie met het gegeven dat een groot deel van uw familie in Europa verblijft, maakte dat u Marokko verliet. U zou illegaal naar Spanje zijn gereisd en vervolgens uw intrek hebben genomen bij uw broer hier in België. Nadat u bij een verkeerscontrole werd tegengehouden en geen geldige documenten kon voorleggen, werd u opgepakt en naar een gesloten centrum gebracht. Op 25 april 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U legde geen documenten neer ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U verklaart niet naar Marokko terug te kunnen daar u in 2007 werd bedreigd door een zekere Ali die u ervan verdacht hem te hebben verklikt bij de politie nadat hij een overval had gepleegd. Alhoewel u al meer dan tien jaar op de vlucht bent voor deze persoon, Ali genaamd, is het zeer opmerkelijk dat u zelfs zijn achternaam niet kent (CGVS, pg. 4) en tevens niet zoveel informatie over die persoon hebt. U had het enkel van horen zeggen dat zijn naam Ali is (CGVS, pg.4). Er kan in alle redelijkheid worden verwacht dat u, wat betreft de actor van uw vervolging, wat meer uitleg zou kunnen verschaffen, temeer daar deze door uw kennissen gekend was en uit dezelfde buurt afkomstig bleek (CGVS, pg. 6).

Hoe deze Ali vervolgens op het idee was gekomen dat u hem had verklikt, daar heeft u eveneens het raden naar aangezien u zelfs geen getuige was van de overval (CGVS, pg.4). Een persoonlijke afrekening kan het ook niet zijn geweest, daar u hem enkel als buurtbewoner kende, nooit met hem zaken had gedaan en hem zelfs niet goed kende (CGVS, pg.4). Het is dan ook zeer bevreemdend dat Ali juist u zou beschuldigen.

Nog meer bevreemdend in uw relaas is hoe u te weten kwam dat u überhaupt beschuldigd werd. U zou het hebben vernomen uit een cafégesprek waaraan u zelf niet deelnam, maar hoorde het via een vriend die op zijn beurt evenmin deelnam aan het gesprek maar het enkel overhoorde (CGVS, pg.4). Merkwaardig is voorts dat die vriend tijdens dat gesprek enkel hoorde dat men het had over een man, genaamd Samir, die Ali had verklikt (CGVS, pg.5). Een raadsel hoe u, die deze Ali zelfs niet persoonlijk kende en die zelf geen getuige was geweest van de overval noch van het gesprek in het café, zich meteen identificeerde met de Samir waarover werd gesproken.

Zelfs nadat u – opnieuw via via (CGVS, pg.5) – aan Ali de boodschap liet overmaken dat u hem niet had verklikt, zou hij toch bij zijn eigen standpunt zijn gebleven (CGVS, pg.5). U – die de politie niet wou inschakelen omdat u de situatie niet erger wou maken – zag zich onder deze dreiging genoodzaakt om voor uw veiligheid Marokko te verlaten (CGVS, pg.5). Toen u echter in België aankwam, liet u na meteen de bescherming te zoeken die u, volgens u, niet bij uw eigen, Marokkaanse autoriteiten kon verkrijgen. Meer nog, u probeerde gedurende ruim 10 jaar via andere kanalen aan een verblijfsvergunning te geraken (CGVS, pg. 6). Tevergeefs daar u in die tien jaar op geen enkel moment legaal in België

verbleef (CGVS, pg.6). Dat u na ruim tien jaar verblijf in België pas een verzoek om internationale bescherming indiende en dit nadat een uitwijzing nakende was, maakt uw beweegredenen voor dit verzoek meteen duidelijk en keldert volledig de ernst van uw voorgehouden vrees.

In de marge en ter onderstreping van de ongeloofwaardigheid van uw relaas dient verder te worden opgemerkt dat u verklaarde in de laatste tien jaar niet meer naar Ali of naar uw problemen in Marokko te hebben geïnformeerd (CGVS, pg.6). U zou enkel weten dat hij er nog is (CGVS, pg.6).

Het dient geen betoog dat gezien bovenstaande opmerkingen er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden vrees. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Marokko vervolging of ernstige schade dient te vrezen. U hebt met andere woorden niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet loopt.

U brengt geen documenten aan die de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *iuncto* artikel 62 van de Vreemdelingenwet *iuncto* de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Blijkens de bestreden beslissing wordt de versnelde procedure gehanteerd op grond van art. 57/6/1 § 1, h: verzoeker zou het Rijk onrechtmatig zijn binnengekomen of op onrechtmatige wijze verlengd hebben en zou zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk zijn asielaanvraag hebben ingediend.

Aan de toepassingsvoorwaarden van art. 57/6/1 § 1, h Vreemdelingenwet is niet voldaan, minstens is terzake een gebrekkig onderzoek (lees: geen) onderzoek uitgevoerd. Verzoeker is formeel dat hij het Belgisch grondgebied wel op regelmatige wijze is binnengekomen en dat hij zijn verblijf niet op onrechtmatige wijze verlengd heeft. Evenmin heeft hij zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk een asielaanvraag ingediend. De Commissaris-Generaal heeft terzake niet het minste onderzoek uitgevoerd: er is geen enkele onderzoeksverrichting gebeurd, noch is aan verzoeker enige vraag gesteld m.b.t. de wijze waarop hij het Belgisch grondgebied is binnengekomen; verzoeker is formeel dat hij op regelmatige wijze het Belgisch grondgebied is binnengekomen en zal de nodige stukken nog overmaken; ook de (minstens) impliciete overweging dat verzoeker geen gegronde reden zou hebben om niet zo vlug mogelijk een asielaanvraag te hebben ingediend, vormt niet het voorwerp van enige motivering of enig onderzoek door de Commissaris-Generaal; aan verzoeker behoorde minstens de mogelijkheid te worden geboden zijn standpunt kenbaar te maken nopens de reden waarom hij niet onmiddellijk asiel heeft aangevraagd, mogelijkheid welke hem in casu niet werd geboden;

De bestreden beslissing bevat terzake evenmin enige motivering die toelaat te begrijpen waarom de Commissaris-Generaal van oordeel is dat aan de toepassingsvoorwaarden van art. 57/6/1 § 1 om de versnelde procedure toe te passen.

Een schending van art. 57/6/1 § 1 Vreemdelingenwet iuo. de materiële motiveringsplicht iuo. de zorgvuldigheidsplicht dient te worden aangenomen."

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart niet naar Marokko terug te kunnen omdat hij in 2007 werd bedreigd door een zekere Ali die verzoeker ervan verdacht hem te hebben verklikt bij de politie nadat hij een overval had gepleegd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omwille van zijn vage en lacuneuze verklaringen over zijn voorgehouden actor van vervolging, in het bijzonder omdat (i) verzoeker de naam van zijn actor van vervolging niet kent terwijl deze door verzoekers kenniskring gekend was en uit dezelfde buurt afkomstig, (ii) verzoeker verder niet kan toelichten waarom Ali hem zou verdenken van verklikking bij de politie, (iii) de wijze waarop hij vernam beschuldigd te zijn geenszins kan overtuigen, (iv) verzoeker de politie niet wilde inschakelen, maar zich onder deze dreiging genoodzaakt zag om het land te verlaten, (v) verzoeker slechts na tien jaar illegaal verblijf in België een verzoek om internationale bescherming indiende hetgeen niet verenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging en (vi) verzoeker de laatste tien jaar niet meer geïnformeerd heeft naar zijn problemen in Marokko.

De motieven die allen steun vinden in de stukken van het administratief dossier worden door de verzoekende partij op geen enkele wijze weerlegd zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker betwist dat hij het grondgebied op onrechtmatige wijze zou zijn binnengekomen. Hij betoogt dat hij het Belgisch grondgebied wel op rechtmatige wijze is binnengekomen, dat hij zijn verblijf niet op onrechtmatige wijze verlengd heeft en hij hiertoe de nodige stukken zal bijbrengen. Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet het minste onderzoek heeft verricht met betrekking tot de wijze waarop hij het grondgebied is binnengekomen noch werd hem de mogelijkheid geboden zijn standpunt kenbaar te maken nopens de reden waarom hij niet onmiddellijk asiel heeft aangevraagd.

In tegenstelling tot verzoekers betoog in zijn verzoekschrift brengt verzoeker evenmin ter terechtzitting enig begin van bewijs bij ter staving van zijn bewering het grondgebied wel op rechtmatige wijze te zijn binnen gekomen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker tijdens het gesprek naar aanleiding van de opsluiting in het gesloten centrum zelf verklaarde dat hij zonder paspoort of documenten is aangekomen in België (administratief dossier, stuk 7, "*Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht*" van 11 april 2018). Dat verzoeker op 27 augustus 2009 een paspoort met een geldigheidsduur van een jaar heeft bekomen bij het Marokkaanse Consulaat in Brussel (administratief dossier, stuk 7) doet niets af aan de feitelijke vaststelling dat verzoeker op onrechtmatige wijze het land is binnen gekomen en hier werd aangetroffen in illegaal verblijf. Hoe dan ook is artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet de omzetting van artikel 31.8 van richtlijn 2013/32/EU die de duur van de behandelingsprocedure vastlegt en voorts geen afbreuk doet aan de vastgestelde motieven uit de bestreden beslissing op grond waarvan verzoeker de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd.

Waar verzoeker nog stelt dat hem op geen enkel ogenblik werd gevraagd waarom hij niet onmiddellijk asiel heeft aangevraagd kan hij niet worden bijgetreden. Uit het administratief dossier blijkt dat hij verklaarde niet onmiddellijk asiel te hebben aangevraagd "*Omdat ik kort na aankomst de procedure gestart heb om een arbeidsvergunning te krijgen. Dit werd afgewezen, ik ging hiertegen twee keer in*

beroep. De laatste negatieve beslissing was begin 2017. Ik ging opnieuw in beroep maar heb hier nog geen resultaat van." (administratief dossier, stuk 6, Vragenlijst, 9 mei 2018). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal bevestigt verzoeker nogmaals dat dit de reden is waarom hij niet onmiddellijk asiel heeft aangevraagd bij binnenkomst in België (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag, 29 mei 2015, p. 6).

Gelet op wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er zijn geen gegevens voorhanden noch brengt verzoeker enig element bij waaruit kan worden besloten dat verzoeker in geval van een terugkeer naar Marokko een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) zou lopen.

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden

2.3.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER